

Uittreksel artikels 2024-week 17

MET DE KRACHT VAN DE GEEST

Op die tweede zonnige en warme dag van het jaar hebben onze vormelingen de kerk van St. Jan de Doper Relegem vol gekregen... familieleden, peters en meters, vrienden en zelfs leerkrachten waren aanwezig om deze mooie dag met de vormelingen te delen. Feestelijk uitgedost was iedereen paraat, een paar met wat stress om het toch zo goed mogelijk te doen, of wat overweldigd door het aantal mensen die ze ineens voor zich zagen. De kerk was prachtig versierd, de witte duiven, symbool van de Geest, bengelden overal en de regenboog, het symbool van verbondenheid tussen God en de mensen en onze leidraad tijdens de voorbereiding, was duidelijk aanwezig. Onze deken, Dirk De Gendt, gaf een verfrissende boodschap mee bij OPSTAAN. Het is niet gewoon rechtstaan, neen het houdt een opdracht in, je moet iets doen, je

bent klaar om in gang te schieten, om je ogen te openen en te zien waar je nodig bent. In zo'n viering zijn er toch altijd heel speciale momenten die beklijven: de zalving met ruim veel olie, de handen van de mensen die hun tochtgenoten zijn, op hun schouders en de tik tegen het hoofd, als extra stimulans om wakker te blijven en te laten zien dat ze als vormelingen door het leven willen gaan. De stilte bij het gebed om de Geest, was ook een krachtig moment alsook de hernieuwing van hun doopbeloften aan de doopvont. Ze kiezen nu zelf voor de weg die ze gaan in het voetspoor van Jezus. De zang en de muziek brachten sfeer. Meerdere liedjes werden in kanon gezongen, wat altijd een extra-uitdaging was. Gelukkig hadden we ook de steun van het koor en van Sandy die op het juiste moment en als het nodig was, een tandje bijstaken.

© photo4you

Het dankmoment op het einde van de viering deed deugd. Dankzij de samenwerking tussen vele mensen, mochten we deze viering als een

hoogtepunt ervaren. En het is eigenlijk elk jaar een beetje zo, dat we spijt hebben dat het gedaan is, nu we de kinderen beter leerden kennen na de bezinningsdag en de repetities.

We konden dit jaar een boek meegeven aan de ouders: 99 verhalen met een knipoog. Omdat we merkten dat elk verhaal, zonder dat wij het echt zien, iets laat liggen op de bodem van ons hart en ons zo helpt om te leven, vonden we dit een zinvolle attentie voor de ouders en de vormelingen. We hopen daarbij dat de verhalen verder leven, dat ouders en kinderen er samen deugd aan beleven en dat er zo misschien iets

van de catechese kan blijven sluimeren en groeien.

Na de viering konden we nog nagenieten bij een glaasje en een versnapering. Dank aan allen die dit ook mogelijk maakten! Maar dit is nog niet het einde van hun catechese parcours.... Er is nog een dankviering op zondag 26 mei om 10.30 u, en we hopen dat onze kerk dan weer zo vol geraakt...

© photo4you

En dit waren onze vormelingen van Brussegem, Hamme, Ossel en Relegem: Julie-Charlotte Benamar, Lou Bonnewyn, Elise Brahm, Alix De Busseré, Felien De Cock, Willem Dequanter, Ludovic Dervaux, Lorenzo Di Natale, Wout Fryns,

Noa Partosa, Emma Renard, Aiden Van Den Brande, Maxime Van der Weerden, Amélie Van Eesbeck, Merel Van Lier, Jarne Van Limbergen, Janne Van Maderen, Lennert Vereelen, Xander Willems, Jones Wyns.

© photo4you

De vormelingen van Wommel: Matteo Apers, Valentina Apers, Mauro Curci, Nolwenn De Potter, Ellis Kesler, Anouchka Lefebvre, Katelyn Lognoul, Charlotte Mertens, Kas Nijs, Felix Schmitz, Emma

Thas, Julie Van Caloen, Noah Van Overloop, Alex Verlaet, Constance Wernimont en Robin Zitouni
Het catechese-team, Rita, Anne, Paul, Patricia, Katrien en Linda

OSSEL SINT-JAN-DE-DOPER

Stabiliteit en vochtbestrijding Sint-Annakapel (deel 4)

De muurplaten werden intussen overal vernieuwd en verankerd met het onderliggende metselwerk en tevens werden er voldoende verbindingen gemaakt tussen de binnenste en buitenste muurplaat. Eveneens werden er kepers vernieuwd of toegevoegd. Rekening houdend met de gemakkelijke toegankelijkheid van de zolderruimte, was dit het ideale moment om een uitgebreide loopplank te voorzien.

Verschillende leien werden vervangen. Hiermee zijn de dak- en stabiliteitswerken volledig vakkundig afgerond.

De voorgevel werd met stoom gereinigd en de uitgevallen voegen van de natuursteen werden heropgevoegd. Aan de binnenzijde werden de bezetwerken afgerond. Het drogen van de pleister gebeurt met een koelblazer. Omwille van de aanzienlijke vochtproblematiek en ten einde het vocht te kunnen verwijderen, zal de muur achter het altaar momenteel niet bepleisterd worden. Hiervoor wordt aangeraden om verschillende maanden te wachten. De drainagewerken zijn intussen gestart. Aan de binnenzijde, onder de trap, werd een opening gemaakt voor de aansluiting van de waterleiding.
Jean-Pierre Stalmans, voorzitter kerkraad Sint-Jan Baptist

CURSIEF

We zijn maar mensen

“Het gebeurde, toen Petrus naar binnen ging, dat Cornelius hem tegemoetkwam, aan zijn voeten viel en hem aanbad. Maar Petrus richtte hem op en zei: sta op, ik ben zelf ook maar een mens” (Handelingen 10: 25-26).

Toen mijn vrouw en ik een paar weken geleden in Mariakerke (deelgemeente van Oostende) verbleven, kwamen wij op het idee om de kusttram naar Middelkerke te nemen om vervolgens te voet terug te keren via het mooie natuurdomein van Raversijde. Ons objectief was tegelijk het hypermoderne nieuwe casinogebouw, het “Silt”, zowaar neergepoot op het strand, eens te gaan aanschouwen. Op dat moment was het nog niet geopend, inmiddels wel. Volgens de immer onfeilbare VRT (bericht Radio 2, 25 maart 2024, 13:09u) is het nieuwe casino “niet alleen een toeristische troef, het gebouw beschermt ook tegen de zee omdat een groot deel ervan ondergronds voorzien is van een zeewering bestand tegen een 1.000-jarige storm en tegen een stijging van de zeespiegel.” Een soort klimaatbestendig casino dus. Dat zit reuzegoed. Er hangt weliswaar een prijskaartje aan vast van 70 miljoen euro, maar de gemeente Middelkerke blaakt erdoor van fierheid. Toen wij er langs stapten (een bewolkte dag ergens begin maart rond de middag) oogde de zeedijk troosteloos desolaat, wat er misschien toe bijdraagt dat ik me niet kan herinneren een neiging tot esthetische extase te hebben gevoeld, in tegenstelling tot (bericht Radio 2, 23 maart 2024, 12:53 u) de talloze enthousiastelingen die wel present waren bij de opening en de daarmee gepaard gaande geneugten.

Niets belet u, geachte lezer, om toch ook maar eens te gaan kijken. Kwestie van “facts te checken”. Misschien overkomt u dan ook iets onverwachts, zoals bij ons. Terwijl we terugkeerden langs de op dat ogenblik meestal gesloten handelszaken en even bleven stilstaan in

bewondering voor de vitrine van een chique herenkledijwinkel, hoorden we naast ons uit het niets komende een tegelijk krakende en piepende, zuchtende vrouwenstem uitbrengen: “Hier gaan veel winkels dicht”. We richtten onze blik-enigszins van ons stuk gebracht- tot de bron van deze plotselinge omineuze uitspraak en kwamen oog in oog met een dame op leeftijd, klein van postuur, gehuld in een dikke blauwachtige anorak waarvan de aankoop allicht flink wat seizoenen achter de rug lag. De tengere dame ging onverdroten met haar betoog door: “Vooral de schoon winkels gaan dicht, zoals de deze, want het leven wordt voor veel mensen te duur”. Haar analyse van de huidige stand van de economie en de middenstand in het bijzonder leek geen tegenspraak te dulden. We wachtten af of er soms nog andere, vergelijkbare bevindingen gingen volgen, maar zij wierp ons iets anders voor de voeten: “Ik woon hier al zes jaar en zo alleen. In een winkel ziet ge nog mensen. Het gaat mij niet meer af. Laatst zag ik nog een schoon kleedje met bretelletjes zoals in mijn jonge tijd, maar tja, mijn borst is nu afgezet.” Toen maakte ze rechtsomkeer en verdween achter de hoek van de winkel, ons achterlatend in vertwijfeling.

We keken naar elkaar, speurend in elkaars ogen naar een remedie tegen de doorstane overdacht van onverwachte treurnis. “Waarom overkomt ons dit nu?”, stamelde mijn vrouw. Het is pas nu dat, volkomen toevallig, ik misschien een begin van antwoord heb kunnen ontwaren in de woorden van Petrus. Misschien noemde de dame Cornelia. Misschien had zij er gewoon nood aan om even spreekwoordelijk te knielen voor twee mensen die het geluk nog aan hun kant hebben. Alleen, hoe zeg je dan van mens tot mens “sta op”? In het casino zal het antwoord niet gevonden worden.

Johan

Stilstaan bij het Evangelie

ZO MOET CHRISTUS LIJDEN EN VERRIJZEN

DERDE PAASZONDAG

Evangelie (Lucas 24, 35-48)

De twee leerlingen vertelden aan de elf wat er onderweg naar Emmaüs gebeurd was, en hoe ze Jezus hadden herkend bij het breken van het brood.

En terwijl ze dit aan het vertellen waren, stond Hij opeens in hun midden. "Vrede!" zei Hij tegen hen. In hun opwinding en hun schrik dachten ze dat ze een geest zagen. "Waarom zijn jullie zo in de war?" vroeg Hij. "Waarom die twijfel in je hart? Bekijk mijn handen en mijn voeten maar, Ik ben het zelf. Betast me, en je zult het zien. Een geest heeft immers vlees noch been, zoals jullie zien dat Ik heb." Nadat Hij dat gezegd had, liet Hij hun zijn handen en voeten zien. Omdat ze het van blijdschap nog niet konden geloven, en verbaasd waren, vroeg Hij hun: "Hebben jullie hier iets te eten?" Ze gaven Hem een stukje gebakken vis. Hij nam het aan en at het op waar ze bij waren. Hij zei: "Dit is wat Ik jullie heb gezegd toen Ik nog bij jullie was: alles wat er in de Wet van Mozes en bij de Profeten en in de Psalmen over Mij geschreven staat, moet in vervulling gaan." Toen opende Hij hun verstand om de Schriften te begrijpen. Hij zei: "Er staat geschreven dat de Messias zou lijden en op de derde dag uit de doden zou opstaan, en dat in zijn Naam de bekering zou worden verkondigd aan alle volken, tot vergeving van zonden. Jullie zullen hiervan getuigen, te beginnen in Jeruzalem."

De eerste lezing van deze zondag komt, zoals op de andere paaszondagen, uit de Handelingen van de apostelen (3, 13-15, 17-19). Dit boek is geschreven door Lucas, die ook de auteur is van het evangelie van deze zondag. Eigenlijk lezen we deze twee teksten in omgekeerde volgorde. Want de Handelingen zijn het vervolg op het evangelie van Lucas.

Het leven van Jezus was een tocht naar Jeruzalem, hét oude centrum van het geloof. Daar bereikte zijn leven het hoogtepunt – of dieptepunt: zijn lijden en dood, en zijn verrijzenis. Voor zijn leerlingen was het op dat moment zeker een dieptepunt: alle dromen weg, en ze hadden Hem zelf dan ook nog allemaal in de

steek gelaten. Maar Jezus zelf laat het daar niet bij. De twee mannen die ontmoedigd Jeruzalem achter zich lieten, en teruggingen naar Emmaüs, die keren blij en enthousiast weer naar Jeruzalem.

En als ze daar allemaal samen zijn, staat Jezus weer in hun midden, heel lijfelijk. Lucas legt daar veel nadruk op: Hij is een mens van vlees en bloed, voel maar, pak maar vast. En hebben jullie niets te eten? Ik heb honger. Het is bijna een parafraze op de one-liner van Descartes: "Je pense, donc je suis", "ik denk, dus ik ben": "Ik eet, dus ik ben".

En vanuit Jeruzalem, dat oude centrum, moeten de leerlingen gaan getuigen, getuigen over alles wat er in de Schriften staat, en getuigen dat dit in vervulling is gegaan. En dat gebeurt. Dat lezen we in de Handelingen van Lucas: over de eerste verkondiging in Jeruzalem, dan het begin van de uitbreiding van de "Kerk" buiten Jeruzalem, de eerste christenen buiten de Joodse kring, later de missie van Paulus in Klein-Azië en Griekenland, en tenslotte de terugkeer van Paulus naar Jeruzalem en zijn transport naar Rome, hét centrum van de toenmalige wereld.

En bij dit alles heeft de blijdschap om de verrezen Heer een grote rol gespeeld. Maar eerst is er opwinding en angst. De blijdschap komt pas bij en door de herkenning. Hem herkennen, dat kan nog met gesloten deuren en vensters, want Hij komt zelf naar hen toe. Maar getuigen over Hem, daarvoor moeten ze op weg gaan, dat kan gewoonweg niet met gesloten ramen en deuren. Die moeten opengaan, die mogen niet gesloten blijven.

En ook nu nog kunnen we Jezus herkennen, in mensen van vlees en bloed, mensen die we kunnen aanraken, met wie we samen kunnen eten. En dan zal de blijdschap het winnen van alle vertwijfeling en verwarring – ook vandaag. En dan moeten we ramen en deuren openzetten, en op weg gaan, om blijde getuigen te zijn van zijn aanwezigheid in de wereld.

Blijdschap om de aanwezigheid van Jezus in deze wereld, en zelf concrete, tastbare, en getuigende

aanwezigheid zijn, dat zijn volgens mij twee belangrijke elementen van het paasgebeuren – en tevens van wat ons tot christen maakt. En zo wordt het oude, verstarde centrum, zo wordt het oude Jeruzalem een nieuw Jeruzalem. Zo wordt de oude schepping een nieuwe schepping. Zo wordt Jezus meer dan een herinnering, meer dan een boodschap: zo komt

*Hij actief, tastbaar en begeistert aanwezig in ons midden.
Vrede voor u allen!
(Constant De Vocht)*

VIERINGEN VAN DE VIERDE PAASZONDAG

BRUSSEGEM St. Annakapel

Dinsdag 23 april

Geen viering

HAMME Sinte-Goedele

Zondag 21 april

9.00u: Eucharistieviering

OSSEL Sint-Jan-de-Doper

Zondag 21 april

Geen viering

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 21 april

10.30 u.: Eucharistieviering

Lector: Sofie Van den Broeck

Misdienaars: Maaren, Lana, Rune, Jona

WEMMEL Sint-Engelbertus

Zaterdag 20 april

17.30u: Eucharistie (N)

Intentie: Jaarmis Mw José Van den Bossche

Zondag 21 april

11.00u: Eucharistie (F)

WEMMEL Sint-Servaas

Zaterdag 20 april

10.30u: Eerste Communie voor de kinderen van de Wemmelse Scholen

Zondag 21 april

10.30 u. Gebedsdienst

Intentie: Jaarmis Mw. Simone Vermeeren